

Po zmroku świeć przykładem

Ponadto, od 1 marca do 15 maja, od zmierzchu do godziny 08:00 (dłużej, gdyż kluczowe dla tokujących cietrzewi są godziny poranne) zamknięte są następujące odcinki szlaków turystycznych:

- Polana Chochołowska - Bobrowiecki Żleb - Grześ (znaki żółte)
- Bobrowiecka Przełęcz - Bobrowiecki Żleb (połączenie ze szlakiem żółtym) - Grześ (znaki niebieskie)
- Grześ - Długi Uplaz - Rakoń (znaki niebieskie).

Dlaczego nie można chodzić po szlakach nocą?

Lista gatunków prowadzących nocny tryb życia jest bardzo długa. Wiele z nich widzimy także w ciągu dnia: większość gryzoni, kuny, gronostaje, łasice, ryjówki, jeże, borsuki, wilki, niedźwiedzie, dziki, sarny i jelenie. Z kolei dla gatunków „dziennych”, w tym dla przeważającej części ptaków wróblowatych, noc jest czasem nie tylko odpoczynku, ale jednocześnie wzmożonej czujności z racji naturalnych zagrożeń (wysoki poziom drapieżnictwa). Szczególnie ważnym zadaniem Parku jest zapewnienie dziko żyjącym zwierzętom możliwie najlepszej ochrony nocą przed ludźmi zakłócającymi ich spokój.

W okresie wczesnowiosennym kwestia ochrony jest tym bardziej istotna, że wiele gatunków zwierząt ma swoje gody (cietrzewie i głuszce odbywają toki), a ciężarne samice przygotowują się do porodu.

Ograniczenie poruszania się nocą ma umożliwić zwierzętom swobodne przemieszczanie się między miejscami żerowania i dziennego odpoczynku. Pamiętajmy, że np. wilki, niedźwiedzie, rysie i lisy w nocy chętnie wędrują szlakami. Zakaz wędrowania nocą jest także formą ochrony turystów przed konsekwencjami spotkania z niedźwiedziem. Nocą zwierzęta stają się zwykle bardziej agresywne - zaskoczony i przestraszony drapieżnik może być groźny. W polskich Tatrach istnieje bardzo gęsta sieć szlaków turystycznych (275 km), a blisko 96% powierzchni Parku znajduje się nie dalej niż kilometr od szlaku. Sytuacja zwierząt nie jest komfortowa.